

Nota de premsa

L'administració pública desconeix si compra roba fabricada sota explotació laboral

SETEM presenta l'informe 'Made in Morocco: Producció de roba per a les administracions públiques. Traçabilitat i garanties'

Barcelona, 10 d'octubre de 2011 – SETEM ha publicat l'informe 'Made in Morocco: Producció de roba per a les administracions públiques. Traçabilitat i garanties' que analitza l'origen de la roba comprada per un grup d'administracions públiques a la zona de Tànger. La recerca ha estat realitzada en el marc de la **campanya internacional Roba Neta** i el **projecte europeu NetWorkWear de Compra Pública Responsable**, coordinat per SETEM Catalunya amb el finançament de la Unió Europea.

Els uniformes i la roba de treball que utilitzen brigades municipals de neteja o jardineria, els cossos de bombers o de policia, entre d'altres col·lectius, es componen d'articles fabricats per empreses amb línies de producció internacionals i amb proveïdors deslocalitzats. La recerca de SETEM ha analitzat **26 empreses proveïdores de l'administració pública catalana i s'ha centrat en 4 que treballen a Tànger (Marroc)**.

La publicació conclou que **els compradors públics desconeixen com i on es fabrica la roba** i els únics que tenen informació sobre això són aquells que s'han involucrat en processos d'impuls de la compra pública responsable i han inclòs les demandes d'informació en els requeriments per a la contractació. Albert Sales, coordinador de la Campanya Roba Neta a Catalunya i coautor de l'informe, considera que **"és extremadament preocupant** que les administracions públiques que adquireixen roba fabricada al Marroc no siguin capaços de exigir la traçabilitat total de les condicions de treball en què s'ha elaborat aquesta roba".

D'una banda, les administracions públiques **"no exerceixen cap mena de control** per a que els diners públics es destinin a la compra de roba produïda en condicions d'explotació i, de l'altra, les empreses proveïdores no ofereixen garanties que el seu producte no contribueix a l'explotació d'obreres marroquines", afegeix Sales.

El sector de la moda al Marroc

El tèxtil i la confecció constitueixen el primer sector industrial del Marroc i suposen prop d'un terç de les exportacions del país. Les fàbriques i tallers del sector ocupen el 40% de les persones treballadores de la indústria i generen el 66% dels treballs femenins. Així, el sector de la confecció de peces de vestir ha assolit una gran rellevància per a l'economia del país i ha generat milers de llocs de treball. Però **les ocupacions creades no allunyen les persones treballadores de la pobresa**. L'extensió de la jornada laboral i la seva irregularitat suposa un factor de sobreexplotació amb repercussions personals i socials molt greus.

Les administracions públiques no han pogut facilitar el llistat de proveïdors de les empreses que els hi venen la roba, però l'equip de recerca de SETEM ha aconseguit conèixer i desplaçar-se a quatre fàbriques de Tànger.

En les entrevistes realitzades a obreres de les dues fàbriques de propietat espanyola, les treballadores es queixaven d'haver viscut períodes d'excés d'hores extra realitzades sense planificació prèvia. Dues de les treballadores van confirmar que durant el any havia almenys 4 períodes de més de dues setmanes en què es treballava prop de 60 hores a la setmana. Les treballadores entrevistades afirmaven rebre un salari de 11 Dh / hora, una mica superior al salari mínim interprofessional garantit, que es traduïa en un **salari mensual d'uns 210 euros**.

A les fàbriques proveïdores d'empreses espanyoles de propietat local, la jornada laboral habitual és de 9 hores diàries de dilluns a dissabte, i la jornada setmanal habitual de 54 hores. Encara que les treballadores afirmen que se'ls adverteix amb un o dos dies de antelació, les

hores extra són excessives i obligatòries. En aquests moments de gran producció **les jornades setmanals poden arribar a les 72 hores**, acudint les treballadores a les fàbriques en diumenges i festius de forma obligatòria. Els salaris de les treballadores anaven dels 8 Dh/ hora als 10 Dh /h, **sempre per sota del salari mínim interprofessional garantit**.

Segons les conclusions de l'estudi, en les zones industrials de Tànger és una pràctica molt estesa que **els patrons retinguin a les persones treballadores les cotitzacions a la seguretat social** del seu salari sense abonar-posteriorment a l'autoritat corresponent. La treballadora creu gaudir de certa protecció davant una possible baixa per malaltia o una situació d'atur, però quan intenta fer valer els seus drets adquirits es dona compte que no figura en els llistats de les oficines de la seguretat social.

Què poden fer les administracions públiques?

Els clients institucionals que desitgin fer els primers passos en matèria de compra pública responsable han de ser conscients que la informació és bàsica per a exercir pressió en les empreses del sector. **Incloure el requisit que s'annexi una llista de proveïdors en el contracte** és una mesura senzilla que facilita anar avançant en el coneixement dels mercats d'origen i que imposa una certa pressió per a la millora a les empreses del sector.

La Campanya Roba Neta recorda que aquest estudi es focalitza al Marroc però que les situacions que es descriuen són desgraciadament freqüents a molt altres països.

Informe complet en PDF:

<http://www.setem.org/media/pdfs/Made-in-Morocco-Report-en-castellano-Networkwear-20111.pdf> (2,6 MB, en castellà)

Abstract de l'informe en PDF:

<http://www.networkwear.eu/wp-content/uploads/2011/09/Abstract-del-informe-Made-in-Morocco-Networkwear-2011.pdf> (en castellà)

Contacte i entrevistes:

Comunicació (Marta Solano)

SETEM Catalunya

T +34 93 441 53 35 (ext. 103)

M +34 661 501 109

comunicacio@setem.org

www.setem.cat